

شنبه 20 مرداد 1397-28 ذی القعدة 1439-11 آگوست 2018

رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ "عبدالنبي نوري" (1304 ش)

رحلت فقیه جلیل و عالم بزرگوار، آیت الله شیخ "عبدالنبي نوري" (1304 ش)

آیت الله حاج شیخ عبدالنبي نوري در اواسط قرن سیزدهم هجری شمسی در شهرستان نور از توابع استان مازندران به دنیا آمد. وی در جوانی پس از مهاجرت به تهران، به تحصیل علوم دینی پرداخت و پس از طی دوره مقدمات و سطوح، راهی عتبات عالیات گردید. حاج شیخ عبدالنبي نوري، در آنجا در محضر عالمان بزرگوار همچون میرزا محمدحسن شیرازی حاضر شد و به مدارج بالایی علمی و فقهی دست یافت. وی یکی از مجتهدین نام‌آور عصر خود بود و در فقه، اصول، معقول و منقول نبوغی خاص داشت. ایشان سپس به تهران بازگشت و در یکی از مدارس شهر به تدریس همت گماشت. حوزه درسی این عالم ربانی، محل تجمع فضلا و بزرگان بود که یکی از آن بزرگان، حضرت آیت الله سید شهاب الدین مرعشی نجفی می‌باشد. آیت الله شیخ عبدالنبي نوري مورد توجه و احترام فراوان ملت و دولت بود و علاوه بر تدریس و ترویج دین، به حل مشکلات مردم نیز می‌پرداخت. سرانجام این عالم فرزانه در بیستم مرداد 1304 ش برابر با بیستم محرم 1344 قمری به رحمت ایزدی پیوست و پس از تشییع با شکوه، در حرم حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) در ری مدفون گردید.

تصویب آیین نامه تأسیس مؤسسات خبری و نمایندگی خبرگزاری‌ها؛ خارجی در ایران (1358 ش)

هیأت وزیران دولت موقت انقلاب اسلامی ایران در جلسه مورخ بیست مرداد سال 1358 بنا به پیشنهاد مورخ دوم مرداد 1358 وزارت ارشاد ملی و به استناد بند ط قانون تأسیس وزارت اطلاعات و جهانگردی مصوب تیرماه 1353 هـ ش (وزارت ارشاد ملی)، آیین نامه تأسیس مؤسسات خبری و نمایندگی خبرگزاری های خارجی را در ایران در چهارده ماده به تصویب رساند.

انتخاب شهید "محمدعلی رجایی" به عنوان نخست وزیر جمهوری اسلامی ایران (1359 ش)

پس از انتخاب ابوالحسن بنی‌صدر به ریاست جمهوری، به دلیل آن که مجلس شورای اسلامی، نامزدهای معرفی شده از طرف او برای احراز پست نخست‌وزیری را واجد صلاحیت‌ها و انقلابی نمی‌دانست کار اختلاف مجلس با بنی‌صدر بالا گرفت. در نهایت قرار براین شد که از میان هیئت پنج نفره بنی‌صدر از نمایندگان مجلس، فردی به عنوان نخست وزیر معرفی گردد. از این رو پس از بررسی‌ها و طولانی و پس از حذف دو نفر از آنان به دلیل حزبی بودن، نظر هیئت سه نفره به اتفاق آرا بر این قرار گرفت که شهید رجایی شایستگی تصدی مسئولیت خطیر نخست وزیر را دارد. در جریان رای اعتماد مجلس که 153 رای موافق اخذ شد، شهید رجایی با سه جمله خود را اینگونه معرفی کرد: من مقلد امام، فرزند مجلس و برادر رئیس جمهورم. بنی‌صدر ابتدا در برابر این انتخاب بنای مخالفت گذاشت ولی وقتی احساس کرد در مقابل مجلس کاری از پیش نخواهد برد به ناچار با این پیشنهاد موافقت نمود. اما در هر فرصت ممکن از تضعیف شخصیت شهید رجایی در افکار عمومی با به کارگیری تعبیر و القاب زشت و ناپسند خودداری نمی‌کرد. در برابر این جسارت‌ها و توهین‌ها و آزارهای بنی‌صدر به عنوان رئیس جمهور، شهید رجایی با توجه به حساسیت جو موجود، تمامی این تلخی‌ها و اهانت‌ها را در کمال صبر و بردباری و متانت تحمل و در مواقع لزوم با ارایه استدلال‌ها و محکم و منطقی به ایرادات مکرر بنی‌صدر پاسخ می‌داد. سرانجام کارشکنی‌ها و بنی‌صدر و اختلاف‌افزینی او کار را به جایی رسانید که بنا به توصیه حضرت امام، مجلس شورای اسلامی مسأله عدم کفایت سیاسی او را با توجه به اخباری که دالّ بر مسلّح کردن منافقین توسط او بود به بحث گذاشت و با رای مثبت به آن، بنی‌صدر از ریاست جمهوری عزل گردید.

رحلت فقیه بزرگ شیعه "آقاضیاءالدین عراقی" استاد بزرگ حوزه‌های علمی و علمی‌نحیف (1361 ق)

آقا ضیاءالدین عراقی از بزرگان علمای شیعه در قرن چهاردهم هجری، در سال 1278 ق در قریه بنی‌سلطان آباد اراک به دنیا آمد. او علوم مقدماتی را در زادگاهش فرا گرفت و سپس در نجف در محضر آقا سید محمد فشارکی حضور یافت. آقاضیاء عراقی سپس در حلقه بنی‌صدر در زادگاهش فرا گرفت و سپس در نجف در محضر آقا سید محمد فشارکی حضور یافت. خراسانی، شیخ الشریعه بنی‌صدر و علامه یزدی جای گرفت و فقهی والا مقام، اصولی و محدث رجالی و از مراجع تقلید طراز اول عصر خویش گردید. آقاضیاء، پس از وفات آخوند خراسانی، حوزه بنی‌صدر خارج خود را تشکیل داد و بسیاری از شاگردان آخوند را به مجلس خود جذب کرد. از این پس، او مرجعیت یافت و به عنوان استاد مسلم اصول و مجدّد این عالم به حساب آمد. وسعت مشرب وی سبب شد که مجلس درسش پذیرای طلاب فاضلی باشد و حوزه بنی‌صدر در فقه و اصول او محل استفاده بنی‌صدر قرار گیرد. در محضر آقاضیاءالدین عراقی عالمانی همچون حضرات آیات عظام سید محمد تقی خوانساری، سید عبدالهادی شیرازی، سید ابوالقاسم خویی، سید علی یثربی کاشانی، شیخ محمد تقی آملی، شیخ محمد تقی بروجردي، میرزاهاشم آملی، سید محسن حکیم و شیخ عبدالنبي عراقی و بسیاری دیگر پرورش یافتند. آقا ضیاءعراقی در لطافت بیان و روانی کلام، شیوه بنی‌صدر و نگارش و حسن تحریر از

تأسیس رسمی مذهب "پروتستان" توسط "مارتین لوتر" (1529م)

پروتستان عنوان نهضتی دینی در عالم مسیحیت است که در قرن شانزدهم میلادی با هدف اصلاح دینی توسط مارتین لوتر آغاز شد. آغاز قیام مارتین برضد کلیسای کاتولیک و استبداد روحانی، بر سر مسئله آمرزش گناهان از طرف کشیشان و پاپ بود. لوتر آلمانی نهضت خود را پس از آن آغاز کرد که برخلاف دستور پاپ، کتاب انجیل را به زبان آلمانی ترجمه کرد و درصدد شکستن طلسم تعصبات خشک مذهب کاتولیک بود. با ترجمه آلمانی انجیل و نشر عقاید لوتر، بسیاری از مردم به او گرایش پیدا کردند و علی‌رغم مخالفت کلیسای کاتولیک، مارتین لوتر در یازدهم اوت 1529م، تأسیس رسمی مذهب پروتستان را اعلام کرد. لفظ پروتستان به معنی معترض است. این لفظ در ابتدا به چند تن از امرای امپراتوری مقدس اطلاق می‌شد که در مقابل تصمیم مجلس مینی بر منع هرگونه تجدید نظر در دین، رسماً اعتراض می‌نمودند؛ این صادر کردند. آیین پروتستان در همه ممالک، اصول آزادی فردی در امور دینی و دنیایی، قضاوت شخصی و تساهل دینی در مقابل اطاعت از سنت و مقامات رسمی دینی را در بر دارد. اساس این مذهب این است که فرد مسیحی فقط در برابر خدا مسئول است نه در برابر کلیسا. پیروان پروتستان کتاب مقدس را بر همین اساس تفسیر می‌کنند و نظریاتشان درباره اعمال و وظایف کلیسا و آیین‌های مقدس ناشی از همین دیدگاه می‌باشد. از حدود پانصد سال پیش تاکنون فرقه‌های بی‌شماری در مسیحیت پدید آمده‌اند. پروتستان‌ها به رهبری متمرکز عقیده ندارند و برای روحانیت مسیحی ارزش چندانی قائل نیستند. پروتستان‌ها بسیاری از اعتقادات فرقه‌های دیگر را رد می‌کنند و نوعی مسیحیت پیراسته را می‌پذیرند. از جمله ویژگی‌ها و تفکر پروتستانی، فردگرایی، تأکید بر آزادی فردی، تساهل و مدارا، تکیه بر تولید و گسترش ثروت، عبادت دانستن کار، موهبت الهی دانستن ثروت و ممدوح دانستن آن را می‌توان برشمرد. آیین پروتستان امروزه عمدتاً در کشورهای شمال اروپا شامل نروژ فنلاند و سوئد و در کشورهای آلمان، انگلستان، فرانسه، سوئیس، مجارستان و بخش‌هایی از آمریکا، حضور دارند. (رک: 18 اوت) دیگران امتیاز داشته است. کتاب مقالات الاصول و شرح تبصره‌ی علامه از آثار قلمی این شخصیت بزرگ می‌باشد. آفاضیاء در فقه نیز تألیفات دیگری دارد. وی در ذی‌قعدة 1361 قمری در 83 سالگی در نجف اشرف بدرود حیات گفت و در صحن شریف علوی مدفون گردید.